

5.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Beskatning af Øl.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Moderation paa den første Del af et Bryggeris Produktion af skattepligtigt Øl skulle undertegnede tillade sig at henlede Opmærksomheden paa nogle officielle Bemærkninger, der ere fremsatte af Hr. J. L. Moltzen, der fra 1891 til sin Død i 1909 var Inspektør for Ølbeskatningen.

Hr. Moltzen skrev i Aarsberetningen for 1900—01 fra Inspektoratet som følger:

„Sluttelig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den Nedsættelse i Skatten, som ved Lov af 11. Maj 1897 blev tilstaaet samtlige Bryggerier for de første 6,000 Tdr., som udleveredes af hvert enkelt Bryggeri, bortfalder fra den 1. April d. A., saaledes at Skatten for Fremtiden bliver 9 Kr. pr. Tønde, hvilket giver mig Anledning til følgende ærbødige Bemærkninger:

Som det af medfølgende Liste III fremgaar, saa have de mindre Bryggerier i de sidste 5 Aar haft god, ja, for adskillige endda stor, Fremgang i Sammenligning med de store. Jeg tror imidlertid, at dette ikke er saa meget begrundet i den ved nævnte Lov givne Skattelettelse som i andre Forhold. Et Bryggeris Afsætning beror først og fremmest paa en dygtig teknisk Ledelse, saa at Produktet falder i Forbrugernes Smag, dernæst i en energisk merkantil Styrelse. Mangle disse Betingelser, saa vil det sikkert vise sig, at en mindre Skattelettelse ikke vil kunne holde Bryggeriet oppe. Som bekendt var Hovedgrunden til, at Regeringen i Rigsdagssamlingen 1895—96 fremsatte et Lovforslag om en progressiv Skat, at Landets største Bryggeri (Gl. Carlsberg) havde erklæret, at samtlige Raamaterialierne paa den Tid vare sunkne i Pris, at man stod ved en Nedsættelse i Ølpriserne, og dette agtede dette Bryggeri at gøre ved kun at forhøje Prisen med 1 Kr. pr. Td., naar Ølskatten den 1. April 1896 blev forhøjet fra 7 til 10 Kr. Tønden. Det formentes, at de mindre Bryggerier ikke vare i Stand dertil, og for at støtte disse i Konkurrencen blev der tilstaaet en Nedsættelse i Skatten for de første 6,000 Tdr. for hvert Bryggeri, hvorhos Skatten desforuden blev nedsat fra 10 til 9 Kr., hvorved denne Skattestigning saaledes udelukkende faldt Bryggerierne til Last, medens Forbrugerne fritoges derfor. Efterhaanden ere imidlertid Arbejdslønnen og forskellige Raamaterialier, saasom Kul, betydelig stegne i Pris, hvorfor Bryggerierne have set sig nødsagede til at forhøje Ølpriserne, først i September 1899 med $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Td. ($\frac{1}{2}$ Øre pr. $\frac{1}{2}$ Flaske) og dernæst i August 1901 med $\frac{1}{2}$ Øre pr. $\frac{1}{2}$ Flaske = 1 Kr. 92 Øre pr. Td., hvorimod Øl paa Fustager sidste Gang blev uberørt af Prisforhøjelsen. — Naar der tages Hensyn til, at Bryggeriforeningen arbejder hen til, at der skal være ens Pris paa Øl overalt i Provinserne, og at de smaa Bryggerier have den Fordel, at de ere beskyttede ved Fragten mod de store Bryggeriers Konkurrence, saa forekommer det mig, i Betragtning af alle tilstedeværende Forhold — navnlig ogsaa til det i det sidst forløbne Driфтаaar givne Udbytte —, at de smaa Bryggerier ikke trænge saa meget til den bestaaende Skattelettelse, at der er Grund for Regeringen til at søge Gyldigheden af Lov af 11. Maj 1897 yderligere forlænget“.